

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

Eosdem dolores fuisse acerbissimos, propter tortorum immanitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

POENAS ET DOLORES COR-
poreos Christi Servatoris ex torto-
rum impietate auctos
fuisse.

CAPVT IV.

NE M o inficias ire potest, non modò
propter tormenta, sed etiam pro-
pter tortores & iustitiæ ministros nonnũ-
quam perpeffionem alicuius maiorem in
modum augeri, maximè si sint naturæ as-
peræ, omnisque humanitatis expertes &
illius qui torquetur inimici capitales. Ita
plurimum auxit dolores & cruciatus pa-
tientissimi Iob, quod cacodæmon, teter-
rimus, immanissimus, & iuratissimus to-
tius humani generis hostis, eũ torqueret,
& totis viribus, omnes ei molestias faceffe-
re niteretur. Idem quoq; vehementer ag-
grauavit, Christi Redemptoris nostri Pas-
sionem: quia non modò tormenta, vti iã
explicauimus, fuerunt grauissima & atro-
cissima, verum etiam tortores adeò inhu-
mani & crudeles, vt de illis S. Ecclesia in
offertorio, Missæ votiuæ de Dominica
Passione dicat. *Insurrexerunt in me viri ini-*
qui absque misericordia: lanceis suis vulnera-
uerunt me; & quæ sequuntur. Expendemus
igitur in hoc capite horum tortorum qua-

Iob. 2.

Passio Chri-
sti fuit gra-
uissima pro-
pter tortorũ
qualitatem.

litatem, vt pateat, quã graues fuerint corporei dolores Christi Domini & liberatoris nostri: quamq; infinitis partibus, alios quoscunq; dolores superent.

I.

Quia fuerunt homines impij.

Psal. 11.

Ioan. 11.

PRIMO igitur considera Christi passionem fuisse grauissimam, quia mortis & tormentorum illius administri, fuerunt homines impij & scelerati: de quorum impietate ac malignitate Regius Propheta Dauid loquens, ait: *Consilium malignantium obsedit me*: quia in primò illo diabolico consilio, quod contra Christum totius vniuersitatis Dominum, iniurunt, sine causæ diligenti examinatione, & processuum institutione, illum reum & morte dignum esse pronunciarunt: eam solam huius iudicij & sententiæ causam adferentes: quòd admiranda, supra naturæ vim & ordinem opera patraret. *Quid facimus, quia hic homo multa signa facit?* Ex quo patet, non tantum in Principibus & plebeis, verum etiam in sacerdotibus & Leuitis, peruersissimam & summam quandam malignitatem extitisse, vt propterea non immeritò Propheta appellet impium illud consilium malignantium, id est congregationem hominum sceleratorum & impiorum, iustum contra omne fas circumstantium, illiq; insidias apparantium.

SECVN-

SECUNDO considera, grauiſſimam **II.**
 fuiſſe Chriſti Paſſionem, quia iudices illius *Quia fuerit
 iniuſtiſſi.*
 fuerunt iniuſtiſſimi: quorum iniuſtitia tã-
 tã maior fuit, quanto clarius nonnulli
 eorum intelligebant Chriſti innocentiam:
 hanc enim Pilatus non ſemel confeſſus
 fuerat, dicens: *Quid enim mali fecit.* Et *Matt. 27.*
Nullam inuenio in eo cauſam: hanc Herodes *Luc. 22.*
 quoque agnouerat, quando illum velu-
 ti innocentem, ad Pilatum in alba veſte
 remiſit: hanc vxor etiam Pilati intellexit,
 dum marito nunciari iubet, vt **I E S V M**
 miſſum faciat. *Nihil tibi & iuſto illi:* hanc *Ibid.*
 denique Pilatus ipſe nouiſſimẽ manuum
 lotionem confirmauit dicens. *Innocens ego* *Matth. 26.*
ſum à ſanguine iuſti huius. Et nihilo fecius,
 eum, quem nullam omnino pœnam pro-
 meritum fuiſſe nouerant, contra omne fas
 & æquum morti adiudicarunt. Vnde idem
 Propheta, ſummam hanc Iudæorum ini-
 quitatem & iniuſtitia contra Chriſtũ præ-
 dicens, ait: *Captabunt in animam iuſti, &* *Psal. 93.*
ſanguinem innocentẽ condemnabunt. Intuere
 igitur ingentem Iudæorum in hac Chriſti
 condemnatione, iniquitatẽ, dum aduerſus
 tã ſanctũ & innocentẽ virum procederent,
 nemine exiſtente, qui illius defenſionẽ ſu-
 ſciperet, ſed omnibus vt illius ſanguine ſa-
 tiarẽtur, vnanimiter in illũ conſpirantibus
 & vociferantibus: *Tolle, tolle, crucifige eum.* *Ioan. 19.*

T E R-

III.

Quia fuerūt
crudelissi-
mi, & capi-
tales Chri-
sti hostes.

TERTIO expende tecum: acerbissima fuisse Christi in sua passione supplicia: quia tortores & ministri, quibus data est horū infligendorum potestas, non tantum erāt homines abiectissimi, omnibusque scelerum maculis inquinati, verumetiam capitales inimici eius: & his multò crudeliores & efferatiores, qui eadem infligi iubebant. Quamobrem cogita quod nullum iniurię aut crudelitatis genus præterierint. Hęc autem fuit impietas inaudita, atq; in solo mundi Salvatore vsurpata. Ecquis enim vidit, reum aliquem ad mortem à iudicibus condemnatum, pro executione sententię, manibus inimicorum suorum tradi: quod Pilatus Christo fecit, quem iuratiſſimis hostibus suis donauit, vt ipsius sanguine se explerent: quemadmodum S. Ioannes Euangelista testatur dicens. *Tradidit eis illum, vt crucifigeretur.* Intuere obsecro, quomodo immanissimi isti lictores atque satellites, cū Christum in sua haberent potestate, plenamque simul facultatem pro libitu illum torquendi & excarnificandi, instar ferocissimorum tauro- rum, & rabidorum canum eum circumderint; nam sacre literę, vt illorum immanitatem, qua in Christo cruciando vsi fuerunt, exprimerent, nonnunquam eos canibus comparant. *Circundederunt me canes multi-*

Ioa. 19.

Psal. 21.

multi: aliquando tauris ferocientibus: *Tauri pingues obsederunt me.* quandoque leonibus rapacibus. *Aperuerunt super me os suum sicut leo rapiens & rugiens.* nonnunquam alijs animantibus, natura efferis. Cogita ergo, quomodo steterit, mansuetus hic Agnus, I E S V S Christus, in medio, tot tauro- rum & leonum ferocissimorum, canumq; rabidorum, furorem suum, in illo exaturare desiderantium.

Ibid.
Ibid.

CONSIDERA præterea, ad supradictam horum ministrorum & inimicorum Christi potestatem, accessisse quoque omnium cacodæmonum, in imis terræ locis degentium, potentiam: quia, vti asserunt, Origenes & S. Gregor. omnia quæ Iudei Christo intulerunt, *instigante diabolo fecerunt.* Quod clarissimis verbis Christus ipse significavit, quando illos ita allocutus est, dicens: *Vos ex Patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere.* Veruntamen quia diabolus, non potest desideria sua exequi, atque ineffabilem malignitatem suam, incomparabilemque potentiam nocendi hominibus opere perficere, sine expressa facultate diuinæ voluntatis, & nõ nisi iuxta terminos ei à D E O constitutos: (quemadmodum clarissimè cernimus in libro Iob) vbi D E V S non semel, sed secundo præfigit Sathanæ limites nocendi sanctissimo & pa-

Orige. hom. 8. in cap. 20. Exod.

Ioan. 8. Potestas dæmonum & odium in Christum.

Iob. 1. 6.

& patientissimo viro Iob) hinc est quod Christus Seruator, vt nostra Redemptio esset copiosior, voluerit in horto omnium dæmonum catenas & compedes solui, vt soluti ac liberi, contra illum possent totam potentiam & rabiem suam hæctenus ligatam & impeditam exercere: iuxta illud.

Luc. 22.

Hæc est hora vestra & potestas tenebrarum.

Natura dæmonis quæ sit.

Si ergo tecum expenderis, pie Lector, ex vna quidem parte immaculatam Christi vitam, virtutum ipsius culmen & fastigium, sanctimoniam aliasque perfectiones omnibus notas & manifestas: ex altera verò odium & rabiem dæmonum, qui

S. Basil. in 13. cap. Isaie & Arist. li. 2. Reshor. cap. de commo. miserat.

tantò magis homini quærunt nocere, quântò excellentiorem in eo virtutem conspiciantur: eorum quoque potentiam & naturam, quæ teste S. Basilio, talis est, vt nullius commiseratione tangantur, nec tangi possint, imò quântò maioribus hominem malis obnoxium esse vident, tantò cupidius illum adoriuntur: sitim deniq; inextinguibilem, qua nūquam male agendo fatiantur, & fatigantur: facile intelliges, supplicia & tormenta Christi fuisse grauissima & intolerabilia: quia effundentibus malignis spiribus, totum odium & furorem suum aduersus Christum, sine vlla limitatione, per ministros tanquam filios suos adulterinos, iniustitia-

is illis supplicijs, & nouis tormentorum inuentionibus non tantum hoc egerunt & spectarunt, vt malitiam & furorem suum in illo, per atrocissimum necis genus expellerent: verumetiam vt cruciatum acerbitate victum in aliquem impatientia, aut alterius imperfectonis, si fieri posset, actum impellerent.

Sed totus eorum conatus fuit frustraneus, quia fieri non poterat, vt diuinitas, sanctissimæ Christi humanitati coniuncta, id pateretur. Ac proinde in persona illius Propheta Dauid rectè inquit. *impul-* *Psal. 117.*
sus euersus sum vt eaderem, & Dominus suscepit me. Imò cum cernerent dæmones, tantò maiorem in Christo elucere virtutem ac sanctimoniam, quantò acerbiora erant tormenta: eò magis accendebatur in illis inuidia, odium & rabies, & ex consequenti malitia, in nouis artibus ad illum torquendum inuestigandis ac reperiendis.

CONSIDERA igitur, executores & procuratores necis Christi, non fuisse illi vulgariter inimicos, sed tales, vt tanquam membra Sathana, odio speciali, & intestino illum prosequerentur: ac proinde quo magis illum cruciabant, pretiosissimoque sanguine eius cõspergebantur: eò amplius ira & indignatio eorù aduersus Christum crescebat, eòq; magis ad grauiora tormenta illi

Psal. 117.

*Odium ta-
dorum cõ-
tra Christum
fuit pessimum.*

VAT.
est quod
lempcio
o omniu
olui, vt
nt totam
us liga-
ta illud
rum.
Lector,
n Chri-
& falli-
rfectio-
exalte-
m, qui
re, quã
conspi-
tiam &
alis est,
tur, nec
ioribus
vident,
: sitim
am ma-
r: faci-
a Chri-
a: quia
totum
s Chri-
nistros
nustita-
tis il-

284 DE CORP. DOL. SALVAT.
ta illi inferenda accendebantur. Fuit autem
odium hoc pessimum.

1.
Quia im-
meritum.
Ioan. 15. O
Psal. 24.

Primò, quia erat sine causa, quemadmo-
dum Dominus ipse per Prophetam testa-
tur, inquit. *Odio habuerunt me gratis.* nul-
lam enim causam, propter quam illum
meritò odissent, in eo reppererunt, nec re-
perire potuerunt.

2.
Quia mali-
gnum.

Secundò quia erat odium malignum
quia cum Dominus innumera in illos be-
neficia contulisset, inter quæ illud nõ mi-
nimum, quod eis solis veram diuinæ legi-
intelligentiam, veramq; doctrinam & sa-
pientiam, præ cæteris mundi nationibus,
tot iam annorum millibus concessisset, ip-
si contra adeò ingrati & beneficiorum im-
memores extiterunt, vt non modò factis
verumetiam verbis, omne malum ei intule-
rint, iuxta illud Regij Prophetæ dicitur.
Posuerunt aduersum me mala pro bonis
quia pro beneficijs à Domino acceptis, ni-
hil nisi ingratitude rependerunt.

Psal 108.

Tertidò, quia erat odium ingratum: quod
quidem pro ingenti amore, quo Chri-
stus illos complectebatur, ipsi eum odio
plus quam Vatiniano prosequerentur, intule-
ta illud: *Odium pro dilectione mea.* Vbi con-
sidera, odium quando magnum est, non
modò non satiari persecutionibus, infamijs,
opprobrijs, & alijs malis eius qui
odio

LVAT. **CONSIDERATIO III.** 285

odio habetur: sed eousque crescere ac per-
tingere: vt etiam illum cuius odio flagrat
prorsus euertere atq; extinguere conetur.
Ad huc terminum pertigit quoq; odiu Iu-
daeorum aduersus Christum, quemadmo-
dum ostendit sapientia, in persona illo-
rum dicens: *Morte turpissima condemnemus* Sap. 26
eum.

Nam sceleratissimi Iudæi, non tantum
velut totidem bestiae ferocissimæ & cru-
delissimæ, quærebant discerpere, dilania-
re, & necare, mansuetum Agnum Christum
IESUM, verumetiam conabantur nomen
eius omnino de terra tollere atque delere
ne deinceps in mundo nominaretur: iuxta
illud Hieremiæ. *Eradamus eum de terra vi-* Jerem. 17.
uentium, & nomen eius non memoretur am-
plius. quæ fuit immanitas plusquam feri-
na.

CONSIDERA præterea, ne hic qui-
dem substituisse illorum crudelitatem: quia
natura crudelitatis, quando ad hunc ter-
minum peruenit, ea est, vt quantò magis
sanguine cruentatur, tantò amplius accen-
datur, fiatq; venenosior. Idem euenit im-
pijs illis ministris ac satellitibus, quoniam
quantò magis sacrilegas manus immacu-
lato IESU Christi sanguine contamina-
bant, tantò fiebant venenosiores, & magis
inflammabantur sicut ignis in medio spi-
narum:
T

Psal. 117.

narum: vnde per Prophetam Christus
se ait. *Circumdederunt me sicut apes, & exa-
serunt sicut ignis in spinis.*

Tortores
Christi fue-
runt pluri-
mi numero.

CONSIDERA posthæc, aggrauata
quoque fuisse vehementer Christi Dom-
ni & Seruatoris nostri perpeffionem, à mi-
nistrorum ipsum torquentium multitudine:
nam præter immanitatem aliasque
prædictas qualitates, numero quoque fuerunt
quamplurimi de qua multitudine sepe
mero in sacris literis mentio fit: vt in Psal.
Canes multi. Et rursum. *Multiplicati sunt fa-
per capillos capitis mei.* Et iterum: *Multi re-
surgunt aduersum me.*

Psal. 21

Psal. 24.

Psal. 13.

Quanquam verò in sacris literis non
describitur certus numerus impiorum
tellitum & licitorum, qui Christum excor-
nificarunt: attamen ex nonnullis reuelatio-
nibus, sanctis quibusdam virginibus, spe-
cialim B. Mechtildi ostensis colligitur, quod
los vsq; ad numerum quingentorum per-
tigisse: nonnulli autem volunt, mille du-
centos, viginti quinque extitisse: quod me
considerationi atque deuotioni pij Lecto-
ris relinquimus.

B. Mechtild.

Ex eo verò quod è sacris literis constat
quamplurimos fuisse, possumus aperte in-
telligere, quantoperè tormenta & dolores
corporei Christi liberatoris nostri au-
cti fuerint, ex horum ministrorum qui
eum

en affligerunt immanitate ac multitudine.
 Et certè impietas hæc atque crudelitas, quoad illam tortorum & carnificum multitudinem, in solo Christo benignissimo & mansuetissimo usurpata fuit: quandoquidem alijs reis etiam sceleratissimis vnus tantum minister à quo crucientur, attribuitur: sed Christi nullus habitus fuit respectus, imo quilibet videtur carnifex ipsius esse voluisse. Quapropter si ad intimam compassionem permoueris, quando vides aliquem ab vno duntaxat ministro excarnificari: cogita quid fuerit videre Christum totius vniuersitatis Dominum, à tam multis cruciari & affligi.

Tortores Christi fuerunt hilares prompti & solliciti ad tormenta infligenda.

Ad extremum CONSIDERA summam iniquitatem & malitiam, tortorum quoad hilaritatem, promptitudinem ac sollicitudinem eorum in Christo cruciando: quandoquidem breuissimo tempore tot generum grauissimorum & diuersissimorum tormentorum ei inflixerunt vnum acerbius altero: adeo vt tantò maiorem voluptatem capere viderentur, quantò vberiore sanguinis copiam de sanctissimo illius corpore fluere conspiciebant.

Ex quo considera fidelis anima, qualis fuerit patientia & bonitas Redemptoris tui, cum pateretur se ita affligi, cruciari & excarnificari, à tot ministris impijs, iniquis, & sce-

T 2

& sceleratis: imò à totidem furijs infernalibus à quibus ad hoc instigabantur: demonstratis hac suæ perpeffionis acerbitate, quam ingens fuerit peccatorum totius mundi grauitas: quia quemadmodum DEVS ab omni genere hominum, omnium scelerum enormitate offendebatur: ita quoque omnibus tormentis, ab omnium minimi genere voluit cruciari: vt penitus nostris sceleribus, quæ expiaturus uenerat, responderent. Da igitur sedulam operam, vt vitam & mores tuos corrigas ac Domino tuo, talia pro te patienti communi patiaris: & veniam scelerum ab eo impetres.

DOLORES CORPOREOS CHRISTI

*isti fuisse uehementissimos propter
vulnerum & tormentorum
multitudinem.*

CAPVT V.

QUEMADMODVM aduertimus in capite præcedenti, quod multi fuerint Christi Redemptoris nostri tortores & carnifices, iuxta illud Psalmi. *Domini quid multiplicati sunt, qui tribulant me.* quoque plurimi fuerunt cruciatus, quos minimis etiam sacratissimi corporis

Psal. 30.